

Kes polle rahho leidnud maial
Kui haudas, kes se iggatsenud.
Sest haudas hingab iggamees
Kül tõest õige rahho sees.

Sutto jätkud.

Kui kaup ni hind.

Pois ostis paggari jures koppikase saia, näggi, et liig pissoke olli, nurrises: „Agga kui pissoke!“ Paggar ütles: „Sedda fergem sul kanda ja wähhäm hambaid wae-wata.“ — Minnogi pärrast! kostis pois — wiskas pole koppika laua peäle, läks omma teed. „Kule pois!“ hüdis paggar, „se sai maksab koppika!“ „Polle wigga!“ ütles pois, „teil luggemisega wähhäm tülli.“

Sured jallad.

Innimenne, kes kingisseppa jures pari sapud olli tellinud, taples ja nurrises meist-

riga, et ta ta sapud walmis polle teinud. „Arge pange pahhaks,“ kostis kingissep, „kui ma teie sapud hakkasin õmblema, siis ikka wihma hakkas saddama.“ „Wihma saddama?“ küsis mees immeks pannes, „mis wiimal teie tõga asja?“ „Kül on asja, — sest kui ma teie sapad kätte wõt-tan, siis pean ma oue minnema, toas ei olle ni paljo rumi neid teispiddi ja teispiddi pöördä. Ja wihmase ilmoga ei woi ma oues tööd tehha.“

Raiskaminne.

Raks kütü lastsid hobilt ühte kottkast, said mahha. Agga teine ütles: „Se olli nüüd üsna ilmaasjata rohho ja haawlitte raiska-minne, ta olleks muidogi walmis olnud, kui ta wasto maad kuffus.“

Just se mees.

Üks mees läks laewa peäl Kalifornia male, kus paljo kulda leida. Keige se tee olli ta merre haigusfes. Ühhel päwal läh-